

Sygn. akt IV U 816/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2015r. w S.

odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. K. prawo do emerytury od dnia 1 maja 2014r.

Sygn. akt IV U 816/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.06.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy W. K. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, albowiem wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do pracy w tej kategorii ZUS nie zaliczył okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 1.12.1978 r. do 09.08.1991 r. w Przedsiębiorstwie (...).

Od tej decyzji odwołanie złożył ubezpieczony W. K., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony twierdził, że (...) w P. uległ likwidacji i nie jest w stanie przedłożyć świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony W. K., ur. (...), złożył w maju 2014r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie świadectw pracy, pozwany organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 27 lat 10 miesięcy i 6 dni, w tym 5 lat 5 miesięcy i 16 dni w warunkach szczególnych. Nie został natomiast zaliczony do tej kategorii okres zatrudnienia w (...) w P. Filia w S. P.. od 1.12.1978 r. do 9.08.1991 r., ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 16.06.2014 r. pozwany ZUS odmówił W. K. przyznania prawa do emerytury (k. 21 a.e.)

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony W. K. podjął od dnia 1.12.1978 r. zatrudnienie na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w P. Filia w S. P.. (umowa o pracę – akta osobowe). Ubezpieczony wykonywał zawód kierowcy samochodu ciężarowego. Był to (...) typu chłodnia. Rozwoził nim towar do sklepów. Baza pojazdów ciężarowych znajdowała się w S. P.. W późniejszym okresie jeździł po całym kraju. Miał przypisany konkretny pojazd. Innymi samochodami niż ciężarowe nie jeździł (zeznania świadków A. J., R. R. k. 14 v a.s.) i zeznania ubezpieczonego (k. 14 i 24 a.s.). W aktach osobowych znajdują się angaże płacowe i świadectwo pracy tzw. ogólne, które wymieniają stanowisko ubezpieczonego jako kierowca pojazdów samochodowych bez określenia rodzaju pojazdu.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego i świadków, że w całym okresie swojego zatrudnienia tj. Od 9.08.1991 r. był on kierowcą samochodu ciężarowego. Zeznania te są spójne ze sobą i przekonujące. Przedsiębiorstwo świadczyło usługi transportowe związane z dostarczeniem towarów do placówek handlowych na terenie całego kraju.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż charakter pracy ubezpieczonego odpowiada rodzajowi określonymu w przepisach powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. załącznik A dział VIII poz. 2 tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. Zatem po doliczeniu tego spornego okresu zaliczonego przez ZUS tj. do 5 lat 5 miesięcy i 16 dni, łączny okres pracy w warunkach szczególnych przekroczył na dzień 1.01.1999 r. próg 15 lat.

Ubezpieczony spełnił więc w dacie złożenia wniosku o emeryturę wszystkie warunki do jej nabycia określone w treści art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 3, § 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

W związku z tym Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.